

DECISIÓ DE LA SÍNDICA DE GREUGES EN LA INVESTIGACIÓ D'OFICI ENDEGADA ARRAN DE MANIFESTACIONS DE DIFERENTS PERSONES I GRUPS VEÏNALS EN MATÈRIA DE PATRIMONI HISTÒRIC ARTÍSTIC MONUMENTAL I PARTICIPACIÓ CIUTADANA (PARK GÜELL)

I. MOTIVACIÓ

El 8 de maig de 2013 la síndica de greuges de Barcelona inicia una intervenció d'ofici en relació amb el projecte de limitació d'accés a la zona monumental del Park Güell i la regulació de les modalitats d'accés.

Aquesta intervenció ve motivada per diverses manifestacions de veïns i veïnes de Barcelona que mostren la seva disconformitat en relació amb la restricció d'accés al Park Güell, i amb el procés participatiu portat a terme per l'Ajuntament, així com per la possible discriminació entre veïns de Barcelona en l'accés a la zona regulada del parc segons el barri de residència.

II. JUSTIFICACIÓ

El Park Güell és un conjunt monumental format per un tot inseparable d'entorn natural i d'elements arquitectònics declarat patrimoni mundial. Per tant, és un indret d'una enorme importància cultural per al conjunt dels barcelonins, i també de la comunitat internacional pel seu valor universal, i això obliga les administracions a una especial cura en la seva preservació.

Com a parc, fa anys que ha disminuït la funció saludable que tenen els parcs per a les persones, com llocs de passeig i esbarjo, de relax i d'oci, de llibertat i d'evocació de sentiments per al veïnat; i la seva zona monumental ha passat a ser un espai expositiu i de consum cultural i estètic per als turistes, i la massificació de visitants dificulta que es pugui apreciar tot el seu valor.

El projecte aprovat pel Govern municipal per preservar el patrimoni del parc preveu la limitació d'entrada a la part monumental del Park Güell, i comporta el tancament d'aquesta zona i el pagament per accedir-hi, tot i que l'entrada serà lliure i gratuïta per als veïns dels barris adjacents i es preveu un sistema d'accés gratuït alternatiu.

Si bé tothom sembla estar d'acord en la necessitat urgent de limitar l'entrada de visitants al parc per evitar el deteriorament de la seva zona monumental, la solució plantejada ha creat malestar entre una part del veïnat que defensa un Park Güell lliure i gratuït, i que es queixa de manca de transparència de l'Ajuntament en el plantejament del tema i l'abordatge de possibles solucions alternatives. També s'expressa preocupació per la discriminació que pot suposar el tracte diferenciat que es fa per raons de proximitat.

Per a la supervisió d'aquests aspectes i per comprovar si l'Ajuntament ha aplicat els principis d'una bona Administració en la planificació i gestió del projecte, i si ha protegit suficientment els drets dels ciutadans al gaudi d'aquest patrimoni i a la protecció dels béns que l'integren, la síndica de greuges ha iniciat aquesta intervenció d'ofici.

III. TRAMITACIÓ I POSICIONAMENT MUNICIPAL

1. Procediment

Per a l'anàlisi de la queixa la síndica de greuges de Barcelona s'ha entrevistat amb diversos ciutadans preocupats pel futur del parc, ha estudiat fonts documentals de patrimoni arquitectònic i d'urbanisme, ha mantingut reunions amb la gerència municipal i amb la gerència de Barcelona Serveis Municipals (empresa que té l'encàrrec de la gestió del projecte), i ha realitzat una detallada visita al Park Güell. Les conclusions es trametan a la Regidoria del Districte, a l'Alcaldia i al Consell Municipal.

2. Posicionament municipal

2.1. Fonts municipals han aportat a aquest estudi la documentació següent que serveix per conèixer el projecte: *Pla d'actuacions Park Güell i entorns*, desembre 2012; *Resum del procés participatiu dut a terme per a elaborar un projecte sobre la regulació del Park Güell i entorns*; *Encàrrec de gestió de la zona monumental del Park Güell a B:SM per la Mesura de Govern* de 13 de febrer de 2012; *Condicions d'explotació*, gener 2013; *Resum dels comptatges de vianants als accessos al Parc Güell*, juliol 2012. *Fluxos de desplaçament de residents dins de la zona regulada*, maig 2013; *Informe en relació amb l'adequació i conveniència de l'entrada gratuïta al Park Güell per als residents dels cinc barris adjacents i amb la comunitat educativa de l'escola Baldiri i Reixac*, i *Estudi dels fluxos de visitants i de la capacitat de càrrega turística del Park Güell. Barcelona 2010*.

2.2. Síntesi del contingut documental aportat

1) Resum del procés dut a terme per a elaborar un projecte sobre la regulació del Park Güell i entorns. En aquest document s'indica que el mes de setembre de 2011 la tinent d'alcalde Maite Fandos fa l'encàrrec de crear una Taula de Participació del Park Güell.

Es determina que aquesta taula estigui formada per totes les entitats dels cinc barris adjacents del Park, els grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona, totes les àrees de l'Ajuntament implicades, el Districte de Gràcia i el d'Horta-Guinardó i el Comissionat de Participació Ciutadana. I també que en podran formar part qualsevol entitat o persona que no estigui inclosa en aquests col·lectius, però que en vulgui formar part. Per aquesta via s'incorporen l'Associació de Veïns de Lesseps, la FAVB, la Plataforma Defensem el Park Güell i alguns ciutadans a nivell particular.

En el document també s'indica que el 3 de desembre de 2012 s'incorpora a la Taula la CUP, a causa de la seva incorporació al Parlament de Catalunya com a grup parlamentari. I que paral·lelament es crea una taula de treball interna formada per totes les àrees de l'Ajuntament implicades, els districtes de Gràcia i d'Horta Guinardó i la Guàrdia Urbana.

En total el document recull les dates de les diferents reunions de la Taula de Participació i les entitats que en formaven part, i s'indica que de totes les reunions

hi ha les corresponents actes i que s'han mantingut trobades més informals amb la Coordinadora d'Entitats del Park Güell.

De l'anàlisi de les convocatòries de les reunions es conclou que com a Taula de Participació només es va fer tres reunions, una el 29 de setembre de 2011, la segona el 30 de maig de 2012, que es va celebrar a la seu del Districte de Gràcia i va estar presidida per la regidora del Districte Maite Fandos i la darrera el 3 de desembre de 2012. També va haver-hi una reunió, el 23 de novembre de 2011, però aquesta era d'una comissió de treball que no es va tornar a convocar perquè va generar confusió entre els membres de la Taula, que es van sentir.

Totes les altres reunions que es relacionen han estat reunions sectorials, és a dir, amb grups o entitats afectades particularment pel tancament. Així, l'any 2013 es van celebrar vuit reunions, de les quals s'especifica les dades i les entitats convocades segons el barri i tres reunions pendents de concretar data, entre les quals es troba una reunió amb la FAVB. Algunes de les reunions amb les entitats dels barris coincidien en la comissió de seguiment del barri.

Respecte de la Taula de treball interna, s'especifica que en formaven part personal directiu de les diferents àrees municipals afectades, així com els districtes d'Horta-Guinardó i de Gràcia i la Guàrdia Urbana. Finalment el document informa que 20 de maig de 2012 es manté una reunió amb l'alcalde per explicar-li el procés i el 24 d'octubre de 2012 una reunió amb el gerent municipal, a partir de les quals B:SM comença a treballar el projecte i finalitzen les reunions de treball internes.

2) L'encàrrec de la gestió de la zona monumental del Park Güell a Barcelona de Serveis Municipals, SA, per a la gestió de la zona monumental del Park Güell queda aprovat en la Comissió de Govern, en sessió del dia 11 de febrer de 2013.

L'encàrrec té els efectes d'assegurar la total protecció del parc atès el seu interès cultural i l'ús massiu en horari turístic; aprovar les condicions per les quals s'ha de regir la gestió indicada, les quals figuren en el document annex, i aprovar les tarifes per a l'any 2013 i successius. El document de condicions tècniques no va ser facilitat a la Sindicatura de Greuges per B:SM.

3) Pla d'actuacions que aprova l'Ajuntament de Barcelona per regular els accessos de la zona monumental del Park Güell. Desembre 2010.

L'objectiu del Pla és la millora de la qualitat de vida dels veïns i la protecció del patrimoni artístic i cultural de la ciutat.

Segons el comptatge realitzat l'any 2012, el nombre de visitants se situa actualment en uns 9 milions de persones i en moments puntuals 1.200 persones poden accedir simultàniament al parc. D'aquests visitants només el 2,4 % són ciutadans de Barcelona, el 4,3 % són visitants del resta de Catalunya, el 7,1% ho són de la resta d'Espanya i el 86,2 % són visitants estrangers.

La regulació dels accessos preveu tres tipus de modalitats:

- L'accés lliure i gratuït a qualsevol hora i dia i per qualsevol punt del parc per als veïns dels barris adjacents i per a la comunitat educativa de les escoles de l'entorn immediat.
- L'entrada gratuïta per a qualsevol persona que es vulgui inscriure en el registre de visitants del Park Güell.
- La tarifa d'entrada per a visitants, que preveu descomptes a diferents col·lectius.

L'aforament màxim permès a la zona monumental serà de 800 visitants per hora. S'afegirà una reserva de 100 entrades per a persones inscrites prèviament en el registre de visitants del Park Güell, i els veïns dels barris adjacents no es veuran afectats en el còmput de l'aforament.

El projecte preveu l'establiment de punts d'expedició d'entrades, llocs de control amb personal i un mòdul de serveis, ubicat a l'esplanada d'accés al parc des de la

carretera del Carmel, així com instal·lacions elèctriques i de fibra òptica. I també la implantació d'un conjunt de mesures en l'àmbit de la mobilitat per endreçar i distribuir els fluxos d'accés de visitants i de vehicles amb l'objectiu de garantir el benestar dels veïns. El cost aproximat es xifra en 2,2 milions d'euros. I es preveu la contractació d'unes 50 persones.

4) Document de fluxos de desplaçament de residents dins de la zona regulada.

L'estudi vol detectar l'efecte del tancament de la zona monumental del Park per als residents dels barris propers que l'utilitzen en els seus desplaçaments habituals. Conclou que els residents als cinc barris adjacents al Park Güell: Vallcarca i els Penitents, el Coll, la Salut, Can Baró i el Carmel utilitzen de manera habitual rutes que requereixen creuar la zona regulada del Park Güell, perquè la zona del *Drac* és el punt on es concentren les rutes de veïns.

L'estudi indica que el recorregut dins del parc és la connexió més directa que existeix entre els diferents barris i, també, per a l'accés a determinats serveis i equipaments, com són, per exemple, l'accés a l'Hospital de l'Esperança, les comissaries dels Mossos i de la Guàrdia Urbana, a les escoles del carrer Pompeu Fabra, a la línia del bus H6 i la línia del metro de Lesseps, i l'accés a diferents complexos i centres esportius.

5) Informe en relació amb l'adequació i conveniència de l'entrada gratuïta al parc per als residents dels cinc barris adjacents i amb la comunitat educativa de l'escola Baldiri i Reixac.

El punt de partida de la qüestió objecte de l'informe és el principi comunitari d'igualtat i no-discriminació, que implica, entre altres coses, el dret dels ciutadans comunitaris a accedir en condicions d'igualtat als serveis públics prestats pels estats membres, de manera que qualsevol tracte desigual que s'estableixi en aquesta prestació s'ha de fonamentar o justificar en causes objectives, raonables i proporcionades.

L'Informe indica que la gratuïtat per als veïns dels barris adjacents al Park Güell es basa en l'estudi que analitza el fluxos de desplaçament de residents dels cinc barris que l'envolten, i de la constatació que quatre de les cinc entrades previstes a la zona regulada són utilitzades regularment per una quantitat rellevant de veïns, per accedir a serveis que es troben en zones adjacents al parc o com a camí de pas entre barris.

6) Resum de resultats dels comptatges de vianants als accessos al Park Güell. Juliol 2012.

En el document s'indica el volum d'entrades de vianants a partir del comptatge que s'ha realitzats el mes de juliol de 2012 els dies: dimarts 17, dimecres 18, dissabte 21 i diumenge 22. El comptatge s'ha realitzat en els quatre accessos al parc: carretera del Carmen (accés 1), carrer d'Olot (accés 2), la baixada de la Glòria (accés 3) i Casa Trias (Accés 4).

En total la mitjana d'entrada de vianants els dies feiners és de 23.372 persones i la mitjana setmanal de 25.049 visitants. El flux més elevat es dona en l'accés per la carretera del Carmel amb una mitjana setmanal d'entrada de 9.168 persones, seguit per l'accés pel carrer d'Olot amb una mitjana de 7.929 entrades, en tercer lloc se situa l'entrada per la baixada de la Glòria amb una mitjana setmanal de 5.198 entrades i finalment es troba l'accés per la Casa Trias en què la mitjana setmanal es redueix a 2.755 persones.

El comptatge s'ha fet en diferents franges horàries, i destaca els períodes on l'afluència és major, que varia segons quina sigui l'entrada d'accés al parc, però que se situa, bàsicament, entre les 11 i les 13 hores del matí i les 15 i les 16 hores de la tarda. La major afluència es va donar el dissabte 21 de juliol a les 13 hores a l'entrada per la carretera del Carmel amb 740 persones.

En els altres accessos l'afluència varia de les 376 persones de l'accés pel carrer d'Olot a les 243 visites per l'entrada per la Casa Trias. I la menor afluència de públic en hores punta va de les 380 persones a l'entrada de la carretera del Carmel a les 97 persones de l'entrada per la Casa Trias.

Dies	Ctra. Carmel	C/ Olot	Baixada Glòria	Total sense Casa Trias	Casa Trias	Total
Dimarts 17/07/12	9.169	8.176	5.433	22.778	2.539	25.317
Dimecres 18/07/12	8.062	6.453	4.733	19.248	2.179	21.427
Dissabte 21/07/12	11.504	9.208	5.622	26.334	3.772	30.106
Diumenge 22/07/12	9.591	9.721	5.350	24.662	3.715	28.377
Mitjana dia feiner	8.616	7.315	5.083	21.013	2.359	23.372
Mitjana setmanal	9.168	7.929	5.198	22.294	2.755	25.049

En relació amb les dades de l'estudi de l'any 2007 conclou que en total hi ha hagut un augment del 60 % del volum d'entrades. I es destaca l'augment del 99 % de les entrades en l'accés per la carretera del Carmel i l'augment del 119 % d'entrades per l'accés per la baixada de la Glòria.

Finament en el document hi ha, també, la fitxa de l'enquesta que es va passar als visitants del Park Güell els dies 17, 21 i 22 de juliol. El total de visites els dies de l'enquestes va ser de 105.227 i es van realitzar un total de 462 enquestes directes i 2.351 indirectes (mateix grup), cosa que significa que s'ha enquestat al 2,2 % de la població diana amb un marge d'error del 3 % en les enquestes directes i del 1,3 % en les enquestes indirectes.

Una de les preguntes del qüestionari es referia al lloc de procedència dels visitants. El resultat de les enquestes realitzades dona un percentatge del 2,4 % de visitants residents a Barcelona. Respecte del mode d'accés, el metro i l'autobús amb un 37 % són el mode d'accés més utilitzat, seguit de l'autocar amb un 32 %.

7) Condicions d'explotació.

L'horari de regulació del 15 d'octubre al 25 de març serà de 8.30 a 18.00 hores i del 26 de març al 15 d'octubre de 8.00 a 21.30 hores. El preu de l'entrada serà de 7 euros l'entrada general anticipada (IVA inclòs) i de 8 euros l'entrada general a la taquilla (IVA inclòs). S'indica que s'aplicaran descomptes de fins al 40 % a grups en funció del franja horària; a nivell individual descomptes del 30 % per a nens entre 7 i 12 anys i els majors de 65 anys; serà gratuït per a nens menors de 7 anys, i les escoles de Barcelona no pagaran per persona sinó que podran accedir com a grup amb un servei guiat i una ruta programada abonant el cost que correspongui per grup.

S'indica que els veïns dels cinc barris afectats rebran una comunicació per correu postal a finals de juliol de 2013 i a partir del mes de setembre podran sol·licitar l'enviament de la targeta a casa per correu postal (via telefònica o web) o podran demanar dia i hora per recollir-la personalment en les OAC de Gràcia, Horta-Guinardó o Sant Miquel.

Respecte de les escoles que hi ha dins el parc, a partir de l'inici del curs escolar s'iniciarà el repartiment als centres escoles. Per a això, i complint la Llei de protecció de dades, es recolliran les dades de les targetes que caldrà atorgar per alumne durant el mes de juny de 2013.

Pel que fa als ciutadans de Barcelona, a partir d'octubre s'iniciarà el registre a l'OAC de Sant Miquel. Es preveu una inversió de 3 milions d'euros i que es crearan entre 50 i 60 llocs de treball.

L'informe recull, també, una taula comparativa de preus d'altres espais i monuments, entre els quals es troba la Pedrera, amb una entrada de 16,50 euros; la Sagrada Família, amb una entrada igual a 14,80 euros, i l'Alhambra de Granada, amb un preu d'entrada de 14,30 euros.

8) Estudi dels fluxos de visitants i de la capacitat de càrrega turística del Park Güell. Barcelona 2010.

El document analitzat és un resum de l'estudi que es va realitzar l'any 2010. El document fa esment de l'estudi que l'Ajuntament va realitzar el mes de gener de l'any 2007 i indica que aquest any el nombre de visites diàries al parc se situava en 14.400 persones, és a dir 4 milions anuals.

En l'estudi de fluxos realitzat l'any 2010 el nombre de visitants se situa per damunt dels 25.000 visites diàries. El resultat es basa en el sondeig que s'ha fet a les tres principals entrades del parc els mesos de març i abril, en dies i hores diferents i en circumstàncies també diferents quant a la situació climatològica i la proximitat del cap de setmana o festes senyalades.

Respecte de l'afluència de veïns, s'aporten les dades de l'estudi de 2007, en què l'afluència de veïns representava un 12,7 % dels visitants, la de visitants de Barcelona ciutat el 6,2 %, de la resta de Catalunya el 5,5%, de la resta d'Espanya el 12,2%, i de la resta del món el 63,6 %, i d'aquests els 71,5 % tenen nacionalitat dels països europeus.

Mitjana de visites al Park Güell per hora i per les tres portes principals

	Horari	Glòria	Olot	Carmel	Total
Mitjana per hora	09.30-14.30	554	1.215	1.389	3.158
Mitjana per hora	14.30-18.30	332	972	1.111	2.415
Total visites	09.30-14.30	2.770	6.075	6.945	15.790
Total visites	14.30-18.30	1.328	3.888	4.444	9.660
Total dia		4.098	9.963	11.389	25.450

En l'estudi s'indica que els turistes creen fluxos d'alta intensitat i molt determinats i acotats per dos motiu. El primer motiu ve donat per la forta atracció que genera l'escala monumental, on conflueixen tots els recorreguts, en aquest indret es crea una àrea d'intensa concentració per les reduïdes dimensions de l'espai. El segon motiu és el relacionat amb l'accessibilitat, el turisme arriba al parc en gran part en autocars que s'aparquen a prop de la porta de la carretera del Carmel, cosa que condiciona l'entrada i la sortida per aquesta porta i que genera un doble flux.

Per altra banda, la forta presència de diversos tipus de paradetes (venda ambulants, músics, etc.) dificulta a fluïdesa dels recorreguts, ja que s'alineen en els principals trams de vianants i, per tant, minoren l'àrea lliure per a la circulació. Situació que s'aguditzava a l'àrea monumental. Aquests talls de circulació afecten, a més, la continuïtat visual i la correcte apreciació del parc.

L'estudi fa, també, referència al resultat de les observacions que es van fer en diferents moments i dies per analitzar els impactes que la forta freqüentació del Park Güell provoca sobre el seu patrimoni, seguint el model conceptual de Cole

2004, que determina la magnitud dels impactes biofísics (impacte directe en el medi físic: terrenys, vegetació fauna, etc.) en l'ús públic.

El resultat d'aquestes observacions conclou que el nombre de visitants al parc queda sobrepasat en moltes àrees, no permet la disposició dels mínims de l'espai per persona per al seu desplaçament ni la correcta observació de l'entorn. Aquesta massificació de visitants provoca un impacte sever en el patrimoni del parc i exigeix l'adopció de mesures protectores o correctores.

Les observacions fetes es van creuar amb les dades facilitades per Parcs i Jardins i amb les enquestes que van realitzar, que inclouen tant els aspectes psicològics i de percepció per part dels usuaris, com els aspectes de gestió, que són els que es quantifiquen al moment de calcular la càrrega efectiva.

L'estudi indica, també, la fragilitat arquitectònica del Park Güell, per la durabilitat dels materials arquitectònics i ornamentals respecte del pas del temps i per la fragilitat dels revestiments amb pedres i amb trencadís, que és potser l'element més fràgil del parc. I parla de la irreversibilitat dels danys produïts.

En el Park Güell les peces del trencadís, algunes biguetes ceràmiques o detalls d'unió d'altres peces són en general insubstituïbles perquè ja no es fabriquen, per tant la seva deterioració significa la seva pèrdua definitiva. L'any 2000, quan es va canviar la totalitat del basament del banc, el trencadís es va fer amb fragments de color blanc, tot i que la peça original comptava amb fragments de colors. Un altre exemple per entendre el nivell de fragilitat és que en l'època original es comptava amb més de vint tonalitats de blancs, i per a la seva reconstrucció es van reduir a vuit.

Aquest estudi conclou que l'impacte d'aquestes visites massives, en un espai que té en el patrimoni històric el seu principal atractiu, constitueix un risc molt greu que amenaça la seva conservació. L'assistència massiva de turistes provoca l'aparició d'activitats inadequades per a un espai protegit, de venda ambulants, músics, artistes de diverses índoles, contaminació visual i sonora, que dificulten la correcta conservació i contemplació del patrimoni. La massificació va també en detriment del gaudi del parc com a lloc de repòs i de tranquil·litat i exigeix l'adopció de mesures protectores o correctores.

IV. MARC JURÍDIC

1) La Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (2000/C 364/01) estableix, en l'article 21.2, la prohibició de tota discriminació per raó de nacionalitat en l'àmbit de l'aplicació del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea i del Tractat de la Unió Europea, sense perjudici de les disposicions particulars d'aquests tractats.

2) La Constitució espanyola (CE), en l'article 14, estableix que tots els espanyols són iguals davant la llei, sense que pugui prevaler cap tipus de discriminació. I l'article 46 indica que els poders públics garantirán la conservació i promourán l'enriquiment del patrimoni històric, cultural i artístic dels pobles d'Espanya i dels béns que l'integren.

3) L'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), en l'article 30, indica que totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat als serveis públics i als serveis econòmics d'interès general. Les administracions públiques han de fixar les condicions d'accés i els estàndards de qualitat d'aquests serveis, amb independència de llur prestació.

L'EAC, en l' article 43, indica que els poders públics han de promoure la participació social en l'elaboració, la prestació i l'avaluació de les polítiques públiques, i en aquest cas la participació no ha tingut com a objectiu l'elaboració d'un projecte d'intervenció o la reflexió sobre diferents possibilitats.

4) Carta Internacional sobre la Conservació i la Restauració de Monuments i de Conjunts Històrico-Artístics (Carta Venècia, 1964), aprovada per ICOMOS el 1965. Aquesta carta, que estableix les bases per a la restauració i conservació de monuments, reconeix que les obres monumentals dels pobles són un testimoni viu de les seves tradicions seculares i que la humanitat cada dia pren més consciència de la unitat dels valors humans i els considera com un patrimoni comú i de cara a les generacions futures es reconeix solidàriament responsable de la seva salvaguarda. I indica que ha de transmetre-les en tota la riquesa de la seva autenticitat, i que els llocs monumentals han de ser objecte d'atencions especials a fi de salvaguardar-ne la integritat.

5) Carta de Salvaguarda dels Jardins Històrics (Florència, 1981) elaborada pel Comitè Internacional de Jardins Històrics ICOMOS-IFLA. Aquesta carta estableix les condicions de conservació i manteniment dels jardins històrics. En l'article 19 s'especifica que, per la seva naturalesa i vocació, el jardí històric és un lloc tranquil que afavoreix el contacte humà, el silenci i l'escola de la natura. I en relació amb la seva protecció, l'article 24 indica que el jardí històric és un dels elements del patrimoni que, per raons de la seva naturalesa, exigeix una major cura. I l'article 25 posa l'èmfasi en la revalorització d'aquest patrimoni a través de tot tipus d'actuacions i la necessitat de sensibilitzar la població respecte de la necessitat de respectar aquest patrimoni.

6) Carta del Turisme Sostenible. Conferència Mundial del Turisme Sostenible. (Lanzarote, 1995). Estableix que el desenvolupament turístics s'ha de fonamentar sobre els criteris de sostenibilitat, és a dir, ha de ser suportable ecològicament a llarg termini, viable econòmicament i equitatiu des d'una perspectiva ètica i social per a les comunitats locals. I que el desenvolupament sostenible és un procés que preveu una gestió global dels recursos amb la finalitat d'assegurar-ne la durabilitat, i la conservació del capital natural i cultural incloent-hi les àrees protegides.

La Carta Europea del Turisme Sostenible en els Espais Protegits posa les bases per a un desenvolupament del turisme que no posi en perill la satisfacció de les necessitats de les generacions futures i per treballar per una major contribució del turisme a la protecció i a la valoralització del patrimoni. Aquest desenvolupament implica la conservació dels recursos per a les generacions futures, un desenvolupament econòmic viable i un desenvolupament social equitatiu.

Per altra banda, la carta posa èmfasi en la necessària relació entre els visitants i la població local, i posa com a prioritat la preservació i millora de la qualitat de vida de la població local. I respecte de la capacitat d'acollida, indica que es prendran les mesures específiques per assegurar el manteniment del desenvolupament turístic dins del límits de capacitat d'acollida, i indica que determinat espais, per la seva fragilitat, no podran obrir-se al públic.

7) Llei 9/1993, del patrimoni cultural català. Aquesta Llei, que estableix les condicions de conservació i manteniment del patrimoni cultural català, defineix el patrimoni cultural com un dels testimonis fonamentals de la trajectòria històrica i d'identitat d'una col·lectivitat nacional. I Indica que els béns que la integren constitueixen una herència insubstituïble, que cal transmetre en les millors condicions a les generacions futures.

8) La Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, estableix, en l'article 22, el dret dels ciutadans a una bona Administració i inclou, entre altres drets, el de participar en la presa de decisions. I l'article 31 estableix els principis generals d'actuació de les administracions públiques de Catalunya, entre els quals es troba el principi de participació i de transparència i accessibilitat administrativa.

9) Llei 22/1998, de 30 de desembre, de La Carta Municipal de Barcelona. El títol IV de la Carta defineix els drets a la participació de la ciutadania de Barcelona i els drets dels veïns en la seva relació amb l'Administració local, i garanteix la participació ciutadana, especialment en les matèries que afecten més directament la qualitat de vida de la ciutadania.

10) Ordenança sobre protecció del patrimoni arquitectònic, històric i artístic de la ciutat de Barcelona. L'ordenança regula la conservació, valoració, restauració, protecció i defensa dels valors artístics, històrics, arqueològics, típics o tradicionals del patrimoni arquitectònic de la ciutat i dels seus elements naturals i urbans d'interès.

11) Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat. Concretament el punt 3 de l'article VIII d'aquesta Carta implica l'Administració en el foment, al marge de les eleccions periòdiques, de la participació democràtica de la ciutadania. A més, la Carta de Salvaguarda, en l'article XXI, estableix la garantia municipal d'espais lúdics de qualitat oberts a tots els infants, i la actuació municipal en pro de l'equilibri entre l'activitat turística i el benestar ambiental dels ciutadans.

12) La Carta de Ciutadania - Carta de drets i deures de Barcelona, en l'article 5, estableix com a principi de bona Administració que l'actuació municipal ha de ser proporcionada a las finalitats que la justifiquen, que totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat als serveis públics d'interès general, i que l'Ajuntament, dins de l'àmbit de les seves competències, ha de fixar les condicions d'accés i els estàndards de qualitat d'aquests serveis. En l'article 27 diu que totes les persones tenen dret a participar en la vida cultural de la ciutat de Barcelona en igualtat de condicions i a gaudir del patrimoni arquitectònic de la ciutat. També afirma que totes les persones tenen el deure de respectar i preservar el patrimoni de la ciutat i en el seu cas de contribuir a la seva restauració.

Aquesta carta estableix també, en el capítol 3, un seguit d'accions positives en l'àmbit de la participació, i en especial per afavorir els drets de la infància i la gent gran.

V. CONSIDERACIONS GENERALS

Abans d'entrar a valorar les qüestions plantejades pels diversos promotors de la queixa, és necessari fer una reflexió sobre els diferents usos que han anat confluint en el parc i la fragilitat dels elements que configuren el seu patrimoni perquè aquestes condicionen la presa de decisions en relació amb la seva conservació i protecció.

En un primer moment, els terrenys i la finca rural situada al turó del Carmel van ser adquirits per Eusebio Güell (1895) per ser transformats en una ciutat jardí, amb edificis unifamiliars i serveis d'ús públic (mercat, teatre, capella, plaça), limitat i

restringit a les famílies que hi anessin a viure. Però el projecte es va interrompre l'any 1914, i l'any 1922 l'Ajuntament va comprar la finca per convertir-la en parc públic.

Amb aquesta aposta, l'Ajuntament passa a adquirir una de les obres més emblemàtiques d'Antoni Gaudí i una extensió de més de 17 hectàrees de terreny. Així, el Park Güell, concebut com a parc d'ús limitat a unes quantes famílies es converteix en un parc d'ús públic sense cap restricció.

El parc es converteix en tot un símbol de la Barcelona modernista i de l'obra d'Antoni Gaudí, i augmenta la seva rellevància històrico-patrimonial i el seu valor simbòlic. Des d'aquesta dimensió, i gràcies a la perseverança dels veïns a mantenir-ne l'ús com a parc públic, l'any 1969 va ser reconegut monument d'interès nacional i l'any 1984 la UNESCO el declara patrimoni de la humanitat.

Fins als anys noranta el parc continua sent, bàsicament, un lloc d'ús per als veïns dels barris adjacents, que l'utilitzen per passejar, fer esports, per accedir a serveis d'altres barris, etc., i un lloc emblemàtic per als ciutadans de Barcelona. A partir dels anys noranta, però, esdevé un focus d'atenció molt important per al sector turístic pel seu caràcter històric i patrimonial únic, i actualment ha passat a ser un parc d'ús marcadament turístic amb el corresponent impacte ambiental i sobre el patrimoni.

Per abordar aquest problema, l'any 2007 l'Ajuntament ja va proposar el tancament del parc i el pagament de l'entrada per als turistes, així com la redacció d'un Pla d'actuacions. Per manca de consens, però, l'any 2010, va declinar portar a terme les mesures de control proposades i el pla integral que havia presentat l'any 2009. Aquest pla, entre altres actuacions, preveia regular l'accés gratuït al parc i validar només 5.500 visites diàries, exclosos els veïns i la comunitat educativa de l'escola Baldri i Reixac, i l'enderroc de tres edificis ubicats al carrer Olot i la construcció d'un centre d'informació.

En els darrers cinc anys, el turisme a Barcelona ha estat un fenomen que ha anat creixent de manera molt significativa i el Park Güell és un dels monuments més visitats pels turistes. Tant és així que, de les 14.400 visites diàries que es van comptabilitzar en l'estudi realitzat l'any 2007, s'ha passat a les 25.000 visites diàries segons el comptatge realitzat l'any 2012, cosa que dóna una diferència de més d'11.000 visites diàries, i un volum total d'uns 9 milions de visitants l'any enfront dels 5 milions de visitants de l'any 2007.

El resultat d'aquesta alta concentració de persones, que sobrepassa en moltes àrees del parc el que aquest pot suportar, té aspectes molt perjudicials per a la conservació del patrimoni i comporta, també, un perjudici greu a la població autòctona, que ha de suportar els problemes que generen el gran nombre d'autocars i cotxes que hi accedeixen, i ha perdut la referència del parc com un lloc de repòs i esbarjo durant la major part del dia.

Els problemes generats per l'aparició del turisme cultural massiu en zones amb catalogació de Patrimoni i la col·lisió d'interessos respecte de la preservació d'aquestes zones com un valor universal és una preocupació d'abast internacional.

Un dels objectius fonamentals de la gestió del patrimoni consisteix, segons la Carta Internacional sobre Turisme Cultural, a comunicar el seu significat i la necessitat de la seva conservació tant a la comunitat amfitriona com als visitants. I la Carta Europea del Turisme Sostenible en Espais Protegits parla de la necessitat d'elaborar un pla

d'usos on es reculli el model de gestió dels espais, els objectius, les directrius, així com el seu seguiment i avaluació.

No hi ha cap dubte que el turisme, tant nacional com internacional, és un dels mitjans més importants per a l'intercanvi cultural i d'experiència personal, alhora que una font de riquesa per a l'economia del país amfitrió. I un dels atractius del turisme és el patrimoni del país que es visita. Però, actualment tothom és conscient que un turisme mal gestionat pot posar en perill la naturalesa del patrimoni i el seu entorn ecològic, així com degradar, al mateix temps, la pròpia experiència dels visitants, que no poden gaudir d'aquest bé en condicions adients.

Per fer front a aquests problemes és necessari que la gestió del turisme sigui sostenible. La planificació de la conservació del patrimoni i la gestió del turisme han d'anar lligades i s'ha de poder garantir que l'experiència dels visitants sigui satisfactòria i agradable i alhora que comporti un benefici directe per a la conservació del patrimoni i per a la comunitat amfitriona i els veïns.

VI. CONSIDERACIONS ESPECÍFIQUES

Com s'ha vist, els problemes de l'afluència massiva de visitants al Park Güell esdevenen quan aquest forma part del circuit turístic. Actualment l'Ajuntament ha decidit fer front a la massiva afluència de visitants i als problemes que comporta i ha recuperat la idea del tancament del parc i del cobrament de l'entrada de l'anterior Govern de la ciutat

El Govern municipal, per tal d'implicar les entitats i veïns de la zona en les accions que s'ha proposat dur a terme, va crear, el mes de setembre de 2011, la Taula de Participació, però els promotors de la queixa qüestionen el procés participatiu dut a terme, així com el Pla d'actuacions i veuen un possible fet discriminatori en l'accés al parc de manera lliure i gratuïta segons el barri de residència.

1. Anàlisi de la participació i del Pla d'actuacions

La Taula de Participació, en què es va convocar tots el veïns dels barris adjacents al parc i les entitats directament afectades, es va convocar en tres ocasions (una l'any 2011 i la darrera el mes de desembre de 2012), es va presentar el Pla d'actuacions amb els objectius i les actuacions previstes per abordar el tema del control de visitants i el dèficit pressupostari de manteniment i conservació del parc. La resta de reunions va tenir un caràcter sectorial o territorial i va tenir un caràcter informatiu.

En el Pla d'actuacions de desembre de 2012, al qual aquesta Sindicatura ha tingut accés, es fa un breu resum de la situació actual del Park Güell, del darrer comptatge de visitants i s'especifiquen els objectius i les actuacions que es volen dur a terme, així com el pressupost previst. No s'aporta, però, informació en relació amb el pressupost de manteniment del parc ni s'aborden propostes alternatives per a la gestió de l'afluència de visitants.

L'Ajuntament indica que amb la creació del Taula de Participació del Park Güell es reafirma la voluntat del consistori d'elaborar un projecte a partir de la participació ciutadana. Partint, però, de la concepció de la participació com aquell procés que possibilita la implicació dels ciutadans en les decisions polítiques i socials de la seva comunitat, veiem que en el procés participatiu endegat no es van crear els mecanismes ni els instruments necessaris per parlar d'una vertadera participació, d'una participació que creés consens.

Les reunions van servir per anar perfilant les actuacions en relació amb la zona on es restringirà el pas de visitants i els mitjans que en possibilitaran el control, que finalment han estat aprovades en la Comissió de Govern de l'11 de febrer de 2013, però en cap moment s'han tingut en compte altres alternatives, perquè la decisió de tancar el recinte monumental, així com el fet de cobrar entrada, estava ja pressa.

La participació activa i real comporta la implicació de la ciutadania en la mateixa etapa del diagnòstic i en la identificació de possibles solucions i això requereix transparència administrativa, és a dir, és necessari que l'Administració faciliti als agents implicats tots els elements necessaris per conèixer en profunditat el problema i les seves possibles solucions i, també, el coneixement dels recursos necessaris i el seguiment que es farà del projecte que finalment s'aprovi.

En el Pla d'actuacions, amb una inversió prevista d'uns tres milions d'euros (inicialment eren 2,2 milions d'euros), s'estableixen un seguit d'objectius, com són, entre d'altres, reduir els impactes negatius que pateix el parc, protegir el seu patrimoni, així com preservar-lo per al gaudi dels veïns, recuperar-lo com a espai per a la ciutat, reduir els costos de manteniment per a la ciutat i fer que els beneficis que generi l'activitat turística reverteixin en una millora de la qualitat de vida dels veïns.

Malauradament, però, en les accions previstes només es preveu regular i controlar l'accés a la zona monumental, garantint el lliure accés als veïns dels barris adjacents, i actuacions en l'àmbit de la mobilitat, i no s'esmenta en cap moment quines accions es preveu portar a terme en la preservació del seu paisatge en general, ni tampoc per a la utilització d'aquest parc per a l'ús ciutadà.

Per altra banda, s'indica que s'han de reduir els costos de manteniment que suposa el parc per a la ciutat, no s'aporta, però, cap dada objectiva del pressupost de manteniment d'aquest i s'obvien els beneficis econòmics que comporta el Park Güell per a la ciutat, així com la possibilitat d'obtenir ingressos a nivell supramunicipal atenent el caràcter de patrimonial universal del parc.

La presentació d'un Pla d'actuacions més global, amb la presentació del pressupost de manteniment del parc i del seu balanç econòmic i la possibilitat de valorar opcions alternatives al tancament proposat, hauria facilitat l'apropament de posicions i una major implicació i consens en la presa de decisions de les accions a portar a terme.

Respecte de les dades del comptatge de visitants aportades per l'Ajuntament, en el Pla d'actuacions fet públic el desembre 2012, i contestades pels veïns, perquè no les consideren prou rigoroses, cal indicar que s'han comparat comptatges que es van realitzar en diferents èpoques de l'any; així, mentre el comptatge de l'any 2007 es va fer el mes de gener, el comptatge de l'any 2012 s'ha fet el mes de juliol, un mes en què l'afluència de públic és significativament més alta.

Per altra banda, en les dades facilitades hem trobat a faltar la referència de l'estudi que es fa fer l'any 2010. Aquest estudi era molt exhaustiu i recollia, com s'ha vist, el

flux de visitants en diferents hores i dies durant els mesos de març i abril, així com la capacitat de càrrega del parc, entre altres qüestions.

La comparació del comptatge de l'any 2012 amb les dades facilitades en l'estudi de l'any 2010 hauria donat una altra perspectiva a la valoració de les dades, perquè l'any 2010 el total de visitants en un dia, sense comptabilitzar les entrades de l'accés per la Casa Trias, s'establí en 25.450 persones, mentre que l'any 2012 l'afluència de visitants, tenint en compte els mateixos accessos, ha estat de 22.294 visitants.

Per tant, el mes de juliol de 2012 l'afluència de públic ha estat menor en unes 3.000 persones respecte de l'afluència de visitants de l'any 2010, tot i que el comptatge d'aquell any es va fer durant els mesos d'abril i març. La comparació d'aquestes dades, que estan detallades per a cada accés i horari, no desvirtua la xifra total d'uns 9 milions de visitants l'any que es dona perquè aquestes inclouen l'accés per la Casa Trias, però la seva inclusió en el Pla d'actuacions hauria donat més elements de reflexió i més solvència al projecte. La comparació de visitants només en relació amb el comptatge de l'any 2007 fa la sensació que només es vol una major justificació de les accions proposades.

2. Tracte diferenciat dels veïns dels barris adjacents al Park Güell en relació amb el seu accés a la zona monumental.

Pel que fa al tema d'una possible discriminació entre els veïns de Barcelona, pel fet que els veïns dels barris adjacents al parc puguin tenir accés lliure i gratuït al parc, mitjançant una targeta personal i intransferible, hem d'indicar que aquesta és una discriminació positiva per als veïns que utilitzen el parc com a lloc de pas per accedir a determinats serveis i com a element de connexió entre barris.

Tant la Constitució espanyola com la normativa europea estableixen el principi d'igualtat i no-discriminació. El principi de no-discriminació en l'àmbit de la Comunitat Europea incorpora la igualtat de tracte a totes les persones sigui quina sigui la seva nacionalitat. El Tractat de Lisboa converteix aquest principi en un objectiu de la Unió Europea, i existeix un procediment legislatiu especial per a la lluita contra les discriminacions.

Els ciutadans europeus poden exercir el seu dret de recurs judicial davant una discriminació directa o indirecta, és a dir, en el cas de tracte diferent en unes situacions comparables o per un desavantatge no justificat per un objectiu legítim i proporcionat.

Fruit d'aquest dret a la no-discriminació per raons de nacionalitat, el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees ha declarat, en diverses ocasions, que l'establiment de bonificacions o exempcions en els preus d'entrada a museus o altres serveis públics en funció del criteri de nacionalitat i fins i tot de residència entre ciutadans de la Unió és contrari als tractats.

Un exemple d'aquesta doctrina es troba en la Sentència 2003/18, de 10 d'octubre de 2002, assumpte C-388/2001. Aquesta sentència declara que la República Italiana ha

incomplert les obligacions que estableixen els articles 12 CE i 49 CE, perquè estableix tarifes diferents en l'accés als museus, monuments, galeries, excavacions arqueològiques, parcs i jardins declarats monuments públics, en funció de la nacionalitat italiana dels usuaris o pel fet de ser residents en el territori on està ubicat l'establiment cultural. Avantatges que exclouen els turistes nacionals d'altres estats membres o els no residents que tinguin els mateixos requisits.

Davant d'aquest principi i el fet que l'Ajuntament estableixi un accés a la zona monumental del parc en condicions diferents per als veïns dels barris adjacents, és lògica la preocupació del veïns en relació amb una possible discriminació de tracte en funció de la residència dels usuaris.

No veiem, però, en principi, que aquest tracte diferenciat comporti una discriminació perquè hi ha una diferència d'usos entre els veïns del parc i la resta de ciutadans. La utilització quotidiana del Park Güell per part de molts veïns per cobrir les necessitats d'accés a altres barris, així com a diversos equipaments i/o serveis i centres, i el fet que quatre de les cinc entrades previstes en la zona regulada del parc són utilitzades per una quantitat rellevant de veïns perquè són el camí més curt cap a altres zones, és un ús diferent del parc en relació amb el que en fan altres ciutadans.

Si l'Ajuntament no s'hagués tingut en compte aquesta realitat, els veïns del parc haurien patit un greuge comparatiu. Per aquest motiu, aquesta Sindicatura creu que estan prou justificades les mesures de tractament diferenciat que s'han pres per assegurar el pas lliure i gratuït dels veïns a la zona restringida del parc.

D'altra banda, el registre Gaudir+BCN, que crearà l'Ajuntament, el qual no entrem a analitzar per manca d'informació concreta, hauria de permetre que els ciutadans que volguessin fer un ús més assidu del Park Güell ho poguessin fer de manera gratuïta i sense impediments.

VII. CONCLUSIONS

El Park Güell presenta una realitat complexa en la qual se superposen les característiques de ser Patrimoni Mundial, ser un espai públic de lleure i cultura, i alhora un lloc de trànsit de veïns cap a altres zones de la ciutat.

Com a Patrimoni de la Humanitat i testimoni viu de la cultura d'un poble, les administracions públiques estan obligades a salvaguardar-ne la integritat per a les generacions futures. Cal, però, reduir la massificació de l'espai i compaginar els usos turístics d'un patrimoni d'aquestes característiques amb el seu ús per als ciutadans com a lloc de passeig, cultura i oci per als veïns i per a la ciutadania en general en condicions equivalents a la resta de parcs de la ciutat.

L'excessiva aflluència de públic al Park Güell i les accions que realitzen alguns visitants, que no tenen excessiva cura dels elements patrimonials i dels elements arquitectònics, causen un deteriorament del patrimoni i en molts casos danys irreversibles, en deteriorar-se peces que ja no es poden recuperar. Cal, doncs, un major control i una limitació d'aflluència de visitants.

En paral·lel, la massiva aflluència de visitants provoca una proliferació de venedors ambulants, músics, i problemes de seguretat i de mobilitat, amb els consegüents problemes per als veïns. I als turistes els obliga a una observació puntual i expositiva del parc davant la impossibilitat de disposar de l'espai necessari per a la correcta observació i valoració.

Per tant, l'Ajuntament ha de regular l'afluència de públic en el Park Güell i gestionar els problemes derivats de la massificació en relació amb la mobilitat i seguretat del parc i del seu entorn.

Per controlar i gestionar el nombre de visitants existeixen diverses possibilitats tècniques: la promoció d'un model de turisme sostenible, la gestió dels accessos, etc., tal com indiquen certs veïns que s'oposen a les mesures adoptades per l'Ajuntament. L'opció aprovada per l'Ajuntament és una altra possibilitat de control i té a veure amb els recursos que es volen invertir i com es volen obtenir. Aquesta opció possibilita la preservació de la part monumental més fràgil del parc alhora que no comporta cap perjudici per als veïns que tenen necessitat de creuar-la. I manté la resta del conjunt monumental del parc d'ús públic i gratuït.

D'altra banda, el sistema tarifari sembla fonamentat únicament en la desincentivació de l'afluència i en la conveniència de recaptació econòmica. Entenem que la imposició del pagament només pot mantenir-se en tant que sigui imprescindible per limitar el nombre de visitants menys interessats.

Però, en definitiva, el Pla d'actuacions presentat és necessari i sembla aportar solucions raonables, tot i que mereixen un seguiment i avaluació exhaustius per garantir el bon funcionament i estalviar efectes indesitjables. No aborda, però, de manera global els problemes del parc i la seva gestió, perquè les intervencions previstes només preveuen accions en relació amb el tancament del parc i el cobrament de l'entrada. Per tant, segueix sent urgent un Pla d'actuacions que consideri la gestió integral del parc i, per tant, la posada en marxa d'un conjunt coherent d'objectius, estratègies, mesures i actuacions que tinguin en compte la gestió del parc en la seva totalitat i la millora de la disponibilitat per al gaudiment de la ciutadania barcelonina.

Per tot el que s'ha indicat, la síndica efectua les següents

VIII. RECOMANACIONS

1. A efectes preventius:

- 1) Efectuar un estudi a nivell de ciutat, sobre l'impacte del model de turisme en la vida ciutadana amb l'objectiu de garantir plenament el compromís de l'article 1r. de la Carta de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat, que diu: "La ciutat és un espai col·lectiu que pertany a tots els seus habitants, que tenen dret a trobar-hi les condicions per a la seva realització política, social i ecològica, cosa que comporta assumir també deures de solidaritat."
- 2) Elaborar un Pla director en el qual es tingui en compte la gestió global i integral del Park Güell, i que asseguri, també, la preservació dels seus jardins i la biodiversitat del seu paisatge, així com la utilització d'aquest espai públic per a l'ús normal de la ciutadania.

- 3) Demanar un dictamen del Consell Tributari de Barcelona sobre la idoneïtat del sistema de preus que es pretén establir i el seu procediment de gestió.

2. A l'efecte de no perjudicar l'accés de la ciutadania, ajustar el projecte presentat per a la regulació del Park Güell per tal de:

- 1) Definir amb detall el funcionament del Registre Gaudir+Barcelona per minimitzar els impediments als ciutadans, i permetre la tramitació de proximitat del veïnat en totes les OAC.
- 2) No restringir l'accés gratuït als infants i adolescents.
- 3) Establir l'accés gratuït a tots els titulars de la targeta rosa.
- 4) Establir dies de portes obertes en dates significatives: Festes de la Mercè i de Gràcia.
- 5) Permetre l'accés lliure en l'horari de menor concurrència de la darrera hora del dia.
- 6) Integrar al parc activitats veïnals d'accés lliure, i programar-hi totes les activitats que l'Ajuntament porta a terme en els parcs i que tenen com a objectiu fer de Barcelona una ciutat més saludable, una ciutat més educadora, una ciutat més integradora, i una amiga de la infància i de la gent gran.

3. A efectes valoratius per a la millora de l'eficiència i l'equitat

Crear una taula o comissió de seguiment de la regulació que s'implanti, i del Pla director que es recomana, en la qual haurien d'estar representats els veïns, amb la finalitat d'avaluar els resultats transcorregut un any de la implantació del sistema. L'avaluació hauria d'incloure una enquesta i consulta al veïnat, i l'anàlisi de l'impacte en el tractament d'igualtat als ciutadans de la Unió Europea.

Aquesta decisió es comunicarà als òrgans municipals competents, i se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari.

Barcelona, 20 de setembre de 2013